

Ο Λαγός της Ρόδου (Lepus Europeus Rhodius)

Ο **λαγός** (αρχ. ελλ.: «λαγῶς», λατ. ονομ.: «*Lepus*») είναι γένος φυτοφάγων θηλαστικών, το οποίο ανήκει στην οικογένεια των λαγιδών. Το μήκος του κυμαίνεται από τα 50 εκ. στα 75 εκ. Το βάρος του φτάνει τα 4-6 κιλά. Το τρίχωμά του αποτελείται από κοντές τρίχες σαν μαλλί και μακριές σαν στάχνα. Αλλάζει χρώμα ανάλογα με την εποχή και το περιβάλλον και είναι γρήγορο και ευκίνητο ζώο. Τρέχει με 70 χιλιόμετρα την ώρα αλλά ποτέ σε ευθεία, ώστε να παραπλανεί τους διώκτες του. Μπορεί να πηδήξει πάνω από 5 μέτρα. Κατοικεί σε ποικιλία βιότοπων, από ερήμους και εύφορες πεδιάδες και δασώδεις βουνοπλαγιές μέχρι την τάγκα του μακρινού βορρά. Είναι μάλλον νυκτόβιο ζώο και τρέφεται με λαχανικά και τεύτλα. Ο λαγός του δάσους είναι πιο σκούρος, από τους ομόλογους των πεδιάδων.

Αναπαραγωγή.

Το αρσενικό είναι πολυγαμικό. Το ένστικτο αναπαραγωγής είναι τόσο μεγάλο που τους αναγκάζει να διατρέχουν τεράστιες αποστάσεις για εξεύρεση συντρόφου. Δίνονται μεγάλες μάχες μεταξύ των αρσενικών (10-15 μαζί). Η εγκυμοσύνη του θηλυκού λαγού διαρκεί περίπου 30 ημέρες, γεννά δε μέχρι και τέσσερις φορές τον χρόνο με πρώτη φορά τον Μάρτιο και τελευταία τον Αύγουστο. Κατά τον πρώτο τοκετό γεννά 1-3 μικρά, κατόπιν 3-4, μετά 3 και τέλος 1-2. Τα μικρά έρχονται στον κόσμο με ανοικτά τα μάτια και πολύ καλά αναπτυγμένα. Θηλάζονται από την μητέρα για μερικές μέρες και αμέσως μετά εγκαταλείπονται στην τύχη τους. Τα μικρά αρχικά ζουν όλα μαζί και βγαίνουν όλα προς αναζήτηση της τροφής μαζί την νύχτα. Περίπου, μετά από 15 μήνες αυτά είναι τελείως αναπτυγμένα πια και μπορούν να αναπαραχθούν. Ζουν περίπου 7-8 χρόνια.

Βιότοπος -Διατροφή

Ο λαγός, όπως είπαμε, υπάρχει σχεδόν παντού και σε όλον τον κόσμο. Βέβαια είναι ένα ζώο των πεδιάδων, τον βρίσκουμε όμως και σε βουνά σε υψόμετρο 1880 μέτρων. Εκτιμά τα ξηρά, υγιή και αεριζόμενα εδάφη, όπως μεγάλα δάση δίπλα σε πεδιάδες, παράκτιες περιοχές με καλλιέργειες κλπ. Ο λαγός είναι χορτοφάγος και πολύ εκλεκτικός στην επιλογή της τροφής του. Αυτή εξαρτάται από τις εποχές του έτους. Οι πολύωρες νυκτερινές μετακινήσεις του, τον οδηγούν να τρώει φύτρες ποών ή ψυχανθών, φρούτα ή μπουμπούκια, λαχανικά όπως λάχανα, καρότα, φύλλα από καρπούς δημητριακών. Το χειμώνα τρώει φύλλα θάμνων, φλοιούς ή βλαστάρια νεαρών κωνοφόρων. Καταναλώνει μαλακές κουτσουλές πουλιών που είναι πλούσιες σε βιταμίνες, αμινοξέα και βακτηρίδια τα οποία του είναι απαραίτητα.